

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

.... και τον βιώνουμε καθημερινά, με τα ασθενοφόρα σε συνεχή κίνηση, με τα ελικόπτερα που πετάνε σε χαμηλά ύψη και όλων των ειδών τα στρατιωτικο-αστυνομικά σώματα να ενισχύουν τον ελεγκτικό και κατασταλτικό τους ρόλο. Οι ανακοινώσεις για τα καθημερινά πλέον ναυάγια έγιναν ρουτίνα όπως και η εικόνα του “εξαθλιωμένου μετανάστη” η οποία τρέφεται τόσο από πολιτικάντηδες όσο και από φιλόανθρωπους που δείχνουν πότε προς ανατολή και πότε προς δύση, αλλά ποτέ εδώ, για το ποιος φταίει για την κατάσταση αυτή. Προτιμούν τα κροκοδείλια δάκρυα και βολεύονται σε μια εικόνα που λειτουργεί για την προβολή ολόκληρων πληθυσμών ως θύματα. Στη βουή των ΜΜΕ που σπεύδουν να απαθανάτισουν το ταξίδι, πιο σιωπηλοί αλλά ταυτόχρονα και πιο θορυβώδης από όλους, είναι τα νεκρά σώματα, που κείτονται σε όλο και περισσότερες παραλίες του νησιού. Εικόνες πολέμου! Ενός πολέμου που μαινεται με μεγαλύτερη ένταση, όχι κάπου μακριά από εδώ, αλλά στις παραλίες, στα χωριά, στο λιμάνι, στα κέντρα κράτησης του νησιού. Ένας πόλεμος που διεξάγεται με υπερσύγχρονα μέσα και τη συναίνεση ενός μεγάλου κομματιού της κοινωνίας. Οι 3450 νεκροί και αγνοούμενοι μέχρι στιγμής στα νερά της μεσογείου, έρχονται να προστεθούν στις 25.000 που είχαν ήδη εξοντωθεί τα τελευταία 20 χρόνια. Ενώ στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ανεξάρτητα από την ταμπέλα που φέρουν (hot spot, κέντρα ταυτοποίησης, κέντρα καταγραφής), όσοι και όσες μετανάστες και μετανάστριες φτάνουν, συνεχίζουν να δέχονται την υποτίμηση και επισφαλοποίηση με την καταγραφή και το φακέλωμα, με τις χειρότερες συνθήκες διαβίωσης, με ζύλο και εκφοβισμό από τους μπάτσους και με ντελικάτη μεταχείριση θεσμικής κατανάλωσης που βουλώνει συστημικές τρύπες (ΜΚΟ εγχώριες και διεθνής). Με αυτή τη διαδικασία όσοι και όσες συνεχίσουν το ταξίδι τους αλλά και όσοι και όσες θέλουν να παραμείνουν, προσφέρουν ένα άμεσα εκμεταλλεύσιμο εργατικό δυναμικό έτοιμο να διατεθεί σε κάθε ντόπιο και ξένο αφεντικό. Ο δρόμος του ταξιδιού άλλωστε, προσφέρει απλόχερα σφαίρες, απελάσεις και μαύρη εργασία .

Στον πόλεμο αυτό, οικονομικό και κοινωνικό, είμαστε απέναντι στους οποιοδήποτε επίπλαστους διαχωρισμούς (ντόπιοι, ξένοι, πρόσφυγες ή μετανάστες) και σε αυτούς που μιλάνε για τις ευθύνες κάποιων άλλων (σε ευρώπη ή τουρκία) προσφέροντας κάλυψη στις ευθύνες της ντόπιας κυριαρχίας. Χτίζουμε κοινότητες αγώνα μέχρι την καταστροφή του κόσμου της εκμετάλλευσης και της υποτίμησης. Του κόσμου των κρατών, των εθνών και των συνόρων. Για έναν κόσμο ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΕΧΤΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

ΔΕΝ ΘΑ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ

ΘΑ ΕΘΙΣΤΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ